

شهدا چه می گویند؟

(یادواره شهدای محله اهرستان یزد)

پدیدآور:

حسن حاجی حسینی شوازی

رشیدالطبعین
Rashidul Publications

سرشناسه : حاجی حسینی شوازی، حسن، ۱۳۵۰ -
 عنوان و نام : شهدا چه می گویند؟ (یادواره شهدای محله اهرستان یزد)/حسن
 پدیدآور : حاجی حسینی شوازی.
 مشخصات نشر : تهران : راشدین، ۱۳۹۳.
 مشخصات : ۱۲۹ ص. : مصور.
 ظاهری :
 شابک : 978-600-361-049-1
 وضعیت فهرست : فیا
 نویسی :
 موضوع : شهادت
 موضوع : شهیدان -- ایران -- یزد
 رده بندی کنگره : BP ۱۹۶/۱۳۹۳۵۵/۹ ش ۲ ح /
 رده بندی دیویی : ۳۷۷/۲۹۷
 شماره کتابشناسی : ۳۵۴۶۴۴۸
 ملی :

ناشر راشدین

■ انتشارات راشدین

■ عنوان کتاب:

شهدا چه می گویند؟

■ مؤلف:

حسن حاجی حسینی شوازی

■ نظارت کیفی:

راشد عارفی

■ نظارت فنی:

محمد معین عارفی

■ صفحه آرا و طراح جلد:

افسانه حسن بیگی

■ چاپ و صحافی:

دی تاب

■ نوبت چاپ:

اول-۱۳۹۳

■ شمارگان:

۱۰۰۰

■ شابک:

۹۷۸-۶۰۰-۳۶۱-۰۴۹-۱

■ قیمت:

۱۱۰۰۰۰ ریال

■ نشانی:

میدان انقلاب - کارگر شمالی - کوچه رستم - پ ۲۰ - واحد ۷

■ تلفن / شماره:

۶۶۴۰۸۲۲۴ - ۶۶۴۹۲۶۹۴

■ پایگاه اینترنتی:

www.rashedin.com

■ پست الکترونیک:

Email: rashed1829@yahoo.Com

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

فهرست مطالب

مقدمه مؤلف	۵
فصل اول: تعریف شهید و شهادت	۱۱
فرهنگ شهادت	۱۱
«شهادت» یعنی چه؟	۱۳
شهادت در فقه مذاهب اسلامی	۱۹
فصل دوم: فرهنگ شهادت	۴۳
۱- فرهنگ شهادت در قرآن	۴۳
۲- مهم‌ترین آموزه‌های قرآن پیرامون فضیلت شهیدان و جهاد	۴۷
۳- ویژگی‌های لازم برای اهالی فرهنگ شهادت	۵۴
فصل سوم: فرهنگ شهادت در انقلاب اسلامی	۶۷
۱- پیوند انقلاب خمینی (ره) با نهضت حسینی (ع)	۶۷
۲- فرهنگ شهادت در اندیشه‌ی حضرت امام خمینی (ره)	۷۰
۳- دیدگاه مقام معظم رهبری در باره شهید و شهادت	۸۱
فصل چهارم: ویژه نامه یادواره شهدای پایگاه شهید غفاری و محله اهرستان یزد	۸۵
الف: معرفی شهید بزرگوار آیت الله غفاری	۸۶
ب: معرفی شهدای محله اهرستان یزد	۸۹
ج: گزارش تصویری از مراسم یادواره شهدای پایگاه شهید غفاری و حلقه‌های صالحین	۱۰۹
فصل پنجم: نتیجه‌گیری نهایی	۱۲۱
فهرست منابع و مآخذ	۱۲۷

مقدمه مؤلف

فرهنگ شهادت مقوله‌ی پیچیده و پر راز و رمزی است که قبیله‌ی سرخ‌پوشان عشاق جمال پر جلال، با آن محاورتی دیرینه است. این فرهنگ نامتناهی، والاترین و مقدس‌ترین شعله‌ی انسان سازی و حرکت دیرپای تاریخ در رشد و ارتقای جامعه و نسل‌های متفاوت بشری است.

شهادت در بن‌مایه‌های اندیشه، تحقق آرمان‌ها و فرانگاه‌های بشری، استراتژی اعتلای انسانی و رویکردهای خود در عرصه‌های متفاوت زندگی، زیباترین سرود هستی و وجه متمایز زندگی معدود انسان‌هایی است که فراز بلند تاریخ بشری را به نظاره می‌نشینند.

معانی بلندی که فراوی انسان‌های متعهد قرار می‌گیرد با شهادت کامل می‌شود و چون سالک این طریق «شاهد» می‌شود، همیشه بر تارک حیات جاوید هستی منزل می‌گزیند.

اینان که به فرموده‌ی قرآن کریم «خود» را با «خدا» معامله می‌کنند، سرنوشت مجاهدان، آزادگان و اینارگرانی را برای خود رقم می‌زنند که جز آفتاب حقیقی و نور مطلق، در وجه‌المنظر آنان نمی‌آید و چراغی که می‌افروزند تا ابد خاموشی ندارد.

شهادت نوعی مرگ اندیشی و مرگ آگاهی است و بدون آن اساساً نمی‌شود که مرگی را شهادت خواند و یا مرگی را غیرشهادت.

برای آنان که این سوی عالم‌اند، عالم بعد از این جا، عالم غیب محسوب می‌شود، اما برای آن که به حقیقت می‌رسد، عالم برتر و عالم دیگر، عالم شهادت است و عالم ما، عالم غیب.

انسانی که از بیت نفس خارج نشود، مسافر و سالک الی الله نیست و مرگ او هم شهادت نخواهد بود، اما آن که نیت و حرکتش الی الله است و از بیت نفس خسارج شده و جنبه‌ی نفسانی در عملش وجود ندارد و می‌خواهد از غیب جهان به شهادت جهان و به شهود و لقای حق برسد، شهید حساب می‌آید.

باید اذعان کرد که در فرهنگ اسلامی و مصطلح ما «شهید» به معنای گواه و در واقع کسی است که در راه خدا کشته شده است.

این منظور در کتاب «لسان العرب» به استناد حدیثی از پیامبر (ص) آمده است:

"الشهيد في الاصل من قتل في سبيل الله ثم اتسع فيه فاطلق على من سماء النبي من المبطلون والفرق والحرق وصاحب الهدم وذات الجنب وغيرهم..."

در قرآن کریم بیش از ۱۵۰ مورد از کلمه‌ی شهید (یا هم خانواده‌ی آن) یاد شده که در معانی متفاوتی چون شاهد، گواه، ناظر و ... آمده است. گرچه در برخی از آیات به اخص معنی و منظور ما، یعنی همان مفهوم کشته‌ی راه خدا، به کار رفته است.

"وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا."

«و کسانی که از خدا و پیامبر اطاعت کنند در زمره‌ی کسانی خواهند بود که خدا ایشان را گرامی داشته (یعنی) با پیامبران و راستان و شهیدان و شایستگانند و آنان چه نیکو همدانند».

"وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ."

«هرگز کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند مرده مپندار، بلکه آنان زنده‌اند که نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند».

گرچه ما خاکیان و در راه ماندگان نسبت به حقیقت عالم غایب‌ایم و این «ارتزاق عند رب» را درک نمی‌کنیم، اما شهید در حقیقت کسی است که به شهود می‌رسد و در هجرت از زندگی عالم ادنی و جهان سفلی به وادی ایمن و ملکوت اعلا پرواز می‌کند و چون به سوی الله حرکت می‌کند، در جستجوی حیات جاوید، سرچشمه‌ی را دریافت می‌کند و سیراب از جرعه‌ی «إرجعی إلی ربک» به رؤیت جمال و کسب رضایت حق نایل

آمده و «كَفَى بِهِمْ فَخْرًا». لذا در هر کجای این حرکت که مرگ او را دریابد، چون سائر و سالک الی الله است، این مرگ شهادت است، ولو این که در بستر باشد.

"مَنْ مَاتَ عَلَى حُبِّ آلِ مُحَمَّدٍ، مَاتَ شَهِيدًا"

«هر کس بر دوستی خاندان وحی بمیرد، شهید مرده است.»

در واقع شهادت، مرگ زیبا و زیباترین مرگ موجود در عالم هستی است و مرگ سرخ به عنوان آخرین حربه در سیر و سلوک الی الله، متعالی‌ترین قصیده‌ی هستی و اعتلا دهنده‌ی روح و روان ملکوتی انسان است.

خداوند رحمان در برابر حوران در بهشت که سر به شکوه بر می‌دارند و از این که شهیدان به آنان بی‌اعتنائید، گایه دارند، می‌فرماید:

«اینان آن چنان شیفته‌ی من هستند که چشم به شما ندارند، مرا دارند، و همه چیز

دارند.»

بنا به فرموده‌ی امام راحل (ره).

«شرف بزرگ شهدای راه حق، حیات عندالرب و ورود به ضیافت الله است. این

حیات و این ضیافت را با قلم‌های شکسته‌ای مثل قلم من نمی‌توان توصیف و تحلیل کرد.

این حیات و این روزی غیر از زندگی در بهشت و روزی در آن است، این لقاء الهی و

ضيافت الله می‌باشد. آیا این همان نیست که برای صاحبان نفس مطمئنه وارد

است؟ «فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي» که فرد بارز آن سید شهیدان (س) است. اگر آن

است چه مژده‌ای برای شهیدان در راه مرام حسین (ع) که همان فی سبیل الله است از این

بالا تر، که در جنتی که آن بزرگوار شهید فی سبیل الله وارد می‌شود و در ضیافتی که آن

حضرت حاضرند، به این شهیدان اجازه‌ی دخول دهند، که آن غیر ضیافت‌های بهشتی

است و آنچه در وهم من و تو و شما نیاید، آن بود.»

پس شهید این معرفت را پیدا می کند که باید با «او» معامله کند، با دیگران، باختن است، ولی با او، یافتن.

باید باور کنیم که بزرگترین پژواک در عالم هستی را شهیدان دارند، همیشه و همیشه تأثیر گذارند و راه را بر همگان روشن می دارند، معلوم است که بنا به آموزه های دینی ما حیات جاوید و عظمت آنان به حدی است که قرآن می فرماید:

"وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ" - "وَلَا تَقُولُوا...."

و یادر مقام وصف عمل آنان می فرماید:

"وَالَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ".

«و آنان که در راه خدا کشته شدند هرگز کردار ایشان ضایع نمی کند.»

اباعبدالله (ع)، سالار و سرور شهدای عالم، شب عاشورا برای آنان که ثابت قدم بودند و همراهی با امام خویش را با هیچ کالایی معاوضه نکردند، از میان دو انگشت خود چیزی را برای آنان آشکار کرد و پرده ی غیب از آن برداشت که پس از آن، یاران طرب را طلب کردند و چهره های نورانی و بشاش خود را از نور و صفا مملو نمودند...

مقوله ی شهادت سوای تأثیر گذاری از در همه ی مسایل عالم، وجه عارفانه و وجه اجتماعی آن نیز بسیار فرازمند، متعالی و تأثیر گذار است، گر چه وجه سیاسی آن نیز نباید از نظر دور داشت.

امام حسین (ع) با گفتن یک « نه » تمام بساط اموی را درهم ریخت و خون را بر شمشیر پیروز کرد، به راستی که همین جلوه ی با عظمت او در ادب و فرهنگ ما منشأ چه حرکات و تأثیراتی بوده است؟! (البته نمی توان از نظر دور داشت که این مقوله ی ارزشمند و تأثیر گذار، عرصه های پژوهشی و تحقیقی بسیار گسترده ای را پیش روی خود قرار داده، که می توان رساله ها و مباحث بسیار متنوع، با نگاه نو و سازنده تهیه و ارائه کرد.)

و چه خوش فرمود آن عارف راهبر کبیر انقلاب اسلامی که حماسه‌ی حضور و تجلی الهی‌اش چراغ راه انقلاب، نظام مقدس ما و نسل‌های آینده خواهد بود:

«برای اسلام هر چه بدهیم کم دادیم، جان‌های ما لایق نیست.

خداوند! این دفتر و کتاب شهادت را همچنان به روی مشتاقان باز و ما را هم از وصول به آن محروم مکن ... تو خود این چراغ پر فروغ را حافظ و نگهبان باش.

پس خوشا به حال آن کس که قبل از قطع علاقه‌ی روح از بدن، در طول زندگی خود بهترین راه را برای جلب رضایت حق کسب کند و همواره سرمایه‌ی وجودی خود را برای احیای حق و حقیقت نثار جانان کند و در راه او و برای او از خود بگذرد و دست بیابد به آن مقام که فرمود «وَرَضَوْنَهُ مِنْ اللَّهِ أَكْبَرُ» که وصول آن مقام نیز جهاد در راه خدا و تلاش برای کسب رضایت اوست.»

خدای متعال را سپاس می‌گزارم که توفیق یافتم تا در این اثر برخی از پرسش‌های مهم را در حد توان خویش مطرح و به آن پاسخ گویم:

«آموزه‌های فرهنگ شهادت کدامند؟»

«مهمترین آموزه‌های فرهنگ شهادت در قرآن کریم چیست؟»

«عناصر و مؤلفه‌های فرهنگ شهادت در روایات، به‌خصوص در سیره‌ی امام حسین (ع) - به عنوان معلم بزرگ شهادت و الهام بخش آزادگان جهان، بویژه رهبر کبیر انقلاب اسلامی ما - چیست و چگونه می‌توان آنها را تبیین کرد؟»

«حضرت امام خمینی (ره) در حوزه‌ی فرهنگ شهادت چه آموزه‌هایی را مطرح نمودند و تلقی ایشان از این فرهنگ چه بود؟»

«آیا ما وظیفه‌ی خود را به شهدای هم وطن خود ادا کرده ایم؟»

والسلام

حسن حاجی حسینی شوازی